

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 302. szám

2018. június

**„Amikor kiáltottam, meghallgattál engem,
bátorítottál, lelkembe erőt öntöttél.” (Zsolt 138,3)**

Kútba esett álmok

Mi van akkor, amikor kútba esnek az álmaid? Amikor eljutsz egy olyan pontra, ahonnan úgy érzed, nincs kiút. Mi van akkor, amikor magadon is röhögnél, ha előhozakodnál korábbi Istentől kapott ígéreteiddel? Mi van a kiszolgáltatott helyzetekkel? Mi van akkor, amikor minden realitás, leszámítva azt, hogy van egy Isten, aki mindenezek fölött áll? Mi van a kilátástalansággal, kútba esett tervekkel, látásokkal? Mi van a berekesztettséggel? Mi van akkor, amikor mélyen vagy, bezártak, bedobtak, kút feneké? Üdv a valóságban.

Azt gondolom, hogy ez csak igazán a próba. Könnyű a diadalban nagy látásokat és terveket szövögetni, de ember legyen az a talpán, aki előtt egy nem létező jövő áll egy nagyon is létező jelennel, ami jobb lenne, ha nem is létezne. Van, hogy mindazok, akikben bíztál, magadra hagynak. Kútba vetnek. Elárulnak. Becsapnak. Kihaszárnálnak, majd eldobnak. Van, hogy újra kell értékelned mindazt, amit eddig biztonságnak gondoltál.

Egy pillanatra próbáltam belehelyezkedni József helyzetébe. A kútban. Könnyű kintről befelé beszélni, de benne lenni, ott lenni a bőrében, érezni a légszomjat a bezártság eredményeként. Ott lenni a kútban. Józsefnek lenni. Beleérezni magad a

helyzetbe. Kigúnyolt és megcsúfolt próféta. Udvari bolond. Isten bolondjai. Szóval, benne lenni a kútban. És akkor rádöbbsz, hogy nincsen talán alkalmasabb hely arra, hogy az ember kiszakadjon a környezete által olyannyira befolyásolt valóságból, mint egy kút. Hiába nézel oldalra, nincs ott semmi, csak egy fal. Alattad a kiszáradt mélység. Csak egy irányból jön fény. Csak egy irányba nézhetsz. A kút megtanít felfelé tekinteni. Ahogyan ezt most leírtam, az jutott eszembe, hogy ez de kegyesen hangzik. És tudod, tragédia, hogy ez jut eszembe. És tragédia, amikor egymást és önmagunkat nem a felfelé tekintésben rejlő erővel biztatjuk. Amikor már „túl kegyes” minden, ami nem emberi. Amikor annyira realisták leszünk, hogy már csak a kút létezik, és te, amikor már a semmi is csak egyre fogy. Tragédia, amikor kellemetlen kimondani, hogy Isten ott van Józseffel a kútban. Ott van veled a kútban. Ott van a mélységben veled. Nem vagy egyedül. Hogy az ő keze benne van a történetben. A kút is egy állomás a finish felé, ahol Isten tervei megszenyítően látványos sikert aratnak. De addig marad a kút, és a választás. Sajnálod magad a kútban, vagy felnézel, mert csak ezt a két dolgot teheted. Vagy sajnálod magad, és önértelmezésed keresztjén megfeszülsz, vagy felnézel, hogy lásd, más már ezt megtette érted. Hogy ne maradj a kútban.

József győzelemre jutott. Meghajoltak előtte hatalmasok, és persze a családja is. De ez nem a megsemmisítő csapás volt, hanem József formálódásának a végeredménye. Nem reváns, hanem segítő jobb. Az, amit ő nem kapott senkitől a kútban, csak Istentől!

Szikszai Szabolcs – Újragondoló, részlet

Gyógyíts meg!

Én Istenem, gyógyíts meg engemet!

Nézd: elszárad a fám,

A testem-lelkem fája...

De épek még a gyökerek talán.

A tompa, tunya tespedés alatt,

Gyökereimben: érzem magamat,

És ott zsong millió melódiám.

Én Istenem, gyógyíts meg engemet!

Hiszen – nem is éltem igazában.

Csak úgy éltem, mint lepke a bábban,

Csak úgy éltem, mint árnyék a fényben:

Rólam gondolt roppant gondolatod

Torz árnyékaképpen.

Egy kóbor szellő néha-néha

Valami balzsam-illatot hozott.

Akkor megéreztem: ez az élet,

S megéreztem a Te közelléted, –

S maradtam mégis torz és átkozott.

Én Istenem, gyógyíts meg engemet.

Én szeretni és adni akarok:

Egy harmatcseppért is – tengereket.

S most tengereket látok felém jönni,

És nem maradt egy könnyem –

megköszönni.

Reményik Sándor

Gyógyíts meg, Uram, akkor meggyógyulok,
szabadíts meg, akkor megszabadulok,
csak téged dicsérlek. (Jer 17,14)

Ha pünkösöd, akkor kirándulás

Már többször is felmerült a gondolat az énekkari beszélgetésekkor, hogy jó lenne ismét együtt kirándulni. Így történt, hogy pünkösdhétfőn útra keltünk. Sajnos több énekkari tag, illetve családtag nem tudott eljönni, ezért mindössze 29-en indultunk a hegyekbe. Mert ha igazán ki akarunk kapcsolódni, jó levegőt kívánunk szívni, gyönyörű tájakat szeretnénk látni, akkor Budapesttől kissé távolabbra kell mennünk.

Tehát a Pilisbe vettük az irányt bérelt buszunkkal. Első megállónk Piliscsabán volt, ahol körbejárva megcsodáltuk a Makovecz Imre tervezte Stephaneumot, mely a Pázmány Péter Katolikus Egyetem kivételes építészeti megoldásokkal felépített épületegyüttese.

A következő állomáshoz Esztergomba utaztunk, ahol a bazilikát és annak környékét tekintettük meg. Bejártuk a bazilika látványos főtemplomát, csodálattal adóztunk az építők és freskókat készítőik tehetségének. A szobrokban, a festményeken igyekeztünk ismerős motívumokat keresni, bibliai jeleneteket beazonosítani. A falakból áradt a történelem, a régi idők üzenete. Az épületet körbejárva eljutottunk a koronázási szoborhoz is, ahonnan szemet gyönyörködtető kilátás tárult elénk a magaslatból.

Természetesen az ebéd sem maradhatott el. Dobogókőre vezetett a buszunk, ahol már vártak minket a kiszemelt étteremben. Hogy még jobban essenek a finom falatok, ebéd előtt elsétáltunk a közeli kilátókhöz, ahonnan a Duna kanyargó vizét és a szomszéd ország határait is szemügyre vehettük. Kellemes séta után értünk az étteremhez. Az ebédet követően újra az erdei ösvény árnyas csendjébe vonultunk. Gyalogtúránk úti célja a Zsiványszikla volt. Végül aztán csak két bátor vállalkozó kedvű társunk jutott el a sziklákig. Mi többiek egy könnyebb terepet választva tettünk sétát.

Nagyon hiányoztak az itthon maradtak. Bárcsak még többekkel megoszthattuk volna ezeket az élményeket, hangulatokat,

látványt, gondolatokat, társaságot, örömet, vicceket, stb.

Hazafelé az utunkat és örömünket egy sajnálatos rosszullét árnyékolta be. De az Úr gondot viselt rólunk, hiszen ott volt „énekkarunk doktora”, Varsóciné dr. Sipos Emese, aki szakszerű segítséget és biztonságot nyújtott betegnek és egészségeseknek egyaránt. Ezúton is további gyógyulást, megerősödést kívánunk az érintetteknek!

Végül szeretnék megosztani néhány személyes gondolatot. Már nagyon régóta nem engedhettem meg magamnak a kikapcsolódást, a pihenést, a lazítást, pedig már igazán vágytam rá. Éppen ezért számomra nem csak testi felüdülés volt a hegyek friss levegője, az erdei ösvény lombokkal árnyékolta kellemes hűvöse, a megfejthetetlen titkokat csivitelő madarak dala, a magaslatokról elérem táruló fenséges és méltóságos tájkép hangulata. Nekem igazi lelki békét, lelki megpihenést, felfrissülést is adott ez a nap, ez a közös kirándulás. A lényeg mindezek mellett számomra a közösség volt, a kapcsolódás a testvéreimmel. Nekem a kapcsolódás szó azt jelenti: megosztani magamat őszintén, mélyen, tisztán, szabadon, örömteli módon a másik személlyel, és ugyanígy fogadni a másik ember felém nyújtott önmegosztását. Egy kölcsönösség, ami épít, tölt, informál, megelevenít, együtt gondolkodásra hív, akár örömteli, akár szomorúbb a beszélgetés témája. Csak jelen lenni, adni, és befogadni. Valami ilyesmit élhettem át, és ezzel Isten Pünkösdi Lelke igazi kinccsé változtatta ezt a kirándulós napot a számomra. Valódi szeretetközösséget élhettem át. Szeretve voltam, és szeretetet adhattam. Sok kiránduló társsal beszélgethettem, ismét szorosabbra fűzhettük a szeretetkapcsolatunkat egymás iránt.

Az Úrtól kaptuk ajándékba ezt a napot, a kirándulás lehetőségét. Hálás vagyok, hogy részese lehettem! Köszönjük mindazoknak, akik a szervezésben részt vettek! ☺

Cservenyák Ildikó – lelkes énekkaros kiránduló

60 év a Pesterzsébeti gyülekezetben

Egy ismerősöm által jöttem Soltvadkertről 60 éve leánykoromban a Pesterzsébeti gyülekezetbe. Itt kezdettől kedves testvérekre találtam. Akkori lelkipásztorom Kalkó József testvér volt. Beépültem a gyülekezetbe, sok éven át énekkarban énekeltem. Volt akkor ún. leány-kör. Ott beszélgettünk, kézimunkázni tanultunk, betegeket látogattunk, a rászoruló testvéreknél takarítottunk, bevásároltunk nekik. Volt fiú-kör is. A fiúk sportoltak, segítettek az imaház nagytakarításában tavasszal és ősszel. Együtt mentünk kirándulni lányok és fiúk, volt akkor is a fiatalok körében élet, szolgálat.

Itt a gyülekezetben mentem férjhez Piros Elemérhez. Házasságunkból 3 gyermek született: Elemér, Andrea és Ervin. Gyermekeink ebben a gyülekezetben merítkeztek be. Ma is szolgálnak különböző helyeken a gyülekezetükben. Van 7 leány unokám, ők is hitben járnak (kivéve a 2 hónapos kislány unokám).

Mindig adott Istenem szolgálatot. Betegeket látogatok, vagy ha valaki hiányzik az Istentiszteletről, felhívom és megkérdezem, mi a baj. Segítek ott, ahol szükség van rám. Az ige is azt mondja: „ha valaki tudna jót cselekedni és nem cselekszi, bűne az annak”.

Már egyre kevesebbet tudok szolgálni, de Isten adott a lakóhelyemhez közel egy rászoruló testvérnőt, akit kétnaponként meglátogatok, viszek neki azt, amire szüksége van, beszélgetünk. Ha el tud jönni a gyülekezetbe, megkérek egy gépkocsival járó testvért, legyen szíves hazavinni, mert nehezen jár már a testvérnő.

Szeretnék továbbra is hűséges tagja lenni az Úr Gyülekezetének, és nagy hála van a szívemben, hogy kijelölte a helyem. Ha néha elfáradtam, Ő felemelt és újból a karjába zárt. „Hűsége végtelen hozzám”. Hálát adok Istenemnek Katona Béla lelkipásztor Testvéreért is!

Beszámolóm végén egy szép idézettel zárom soraimat John Wesley-től:

Tégy meg minden jót, ami téled telik,
Amilyen eszközzel csak tudod,
Amilyen módon csak tudod,
Ahol csak tudod,
Akivel csak tudod,
Ameddig csak tudod.

Piros Elemérné (Ági néni)

Bemutakozás

Nemrég kért fel Simon Lídia testvérnő, hogy írjunk magunkról egy pár sort a gyülekezeti újságba, most ez következik.

Majnár Zoltán vagyok, és feleségemmel tavaly július közepe, házasságkötésünk óta járunk ebbe a gyülekezetbe. Előtte kisgyermek koromtól kezdődően a Dunavecsei baptista gyülekezetbe jártam családommal. Egy húgom és két öcsém van. Hálás vagyok Istennek, hogy olyan családba helyezett, ahol szüleim, nagyszüleim hívő emberek, akik megtanították nevet dallamát, és később, még fiatalon dönthettem mellette, és átadhattam életemet neki, amit azóta sem bántam meg, mert mindig velem volt, akkor is, amikor én voltam távol Tőle.

Életemben többször megtapasztaltam, hogy Szentlelke által hogyan vezetett, vezet, akár munkahely vagy párválasztás kérdésében, de ugyanígy velem, velünk volt már házaspárként betegségemben is. Jó Hozzá tartozni és Benne bízni, hogy életem, életünk az Ő kezében van.

Majnárné Kiss Veronika vagyok. Zolihoz hasonlóan én is hálás lehetek, hogy hívő családba szülehettem. Édesapám református lelkipásztor, édesanyám orvos, három húgom van, magam pedig az egyik pestszentlőrinci református templomban végzek kántori, kórusvezetői szolgálatot. Vasárnap délelőtt oda járunk, délután pedig a pesterzsébeti baptista imaházba. Úgy érzem, hogy nagyon áldásos mindkét istentisztelet.

Jelenleg Pestszentlőrincen élünk, Zoli informatikusként dolgozik, én pedig a kispesti Alapfokú Művészeti Iskola zenetanára vagyok.

Hálásak vagyunk Jó Atyánknak, hogy a testvérekkel együtt dicsérhetjük az Ő nagy nevét, és itt lehetünk népe között.

Bárcsak, bezzeg, persze...

Bárcsak ma is minden úgy működne, mint a bibliai időkben! Akkor bezzeg sokkal könnyebb lenne az életünk! – szoktuk mondani (legalábbis én szoktam). Ott van például Pál (Saul) esete.

1. A damaszkuszi úton megjelenik neki Isten, beküldi a városba, ahol majd megmondják neki, mit kell tennie.

2. Közben Anániához is szól Isten, és egész konkrét utasításokat ad neki: menjen be az Egyenes utcába, egészen pontosan Júdás házába, és keresse Sault.

3. Eközben Saul már látomásban látja, hogy Anániás meg fogja őt látogatni. Anániás pedig, amikor belép abba a bizonyos házba, csak ennyit mond Pálnak: az Úr küldött, hogy újra láss (mert megvakult), és megtelj Szentlélekkel.

4. Pál erre – mintha mi sem lenne természetesebb – megkeresztelkedik, és néhány nap múlva már prédikál a zsinagógában! Ő, aki azelőtt tűzzel, vassal üldözte, irtotta a keresztényeket (ApCsel 9).

Nos, erre szoktam mondani, hogy Istenem, nem lehetne mindent ma is ugyanígy? Akkor persze sokkal egyszerűbb lenne az életünk!

Nos, úgy tűnik, a kiáltásom felért az égig. „Meghallotta hangomat templomában, kiáltásom a fülébe jutott.” (Zsolt 18,7)

Egyik reggel munkába menet hatalmas füstfelhő jelent meg az autóm mögött, és ott is maradt, nem akart megszűnni, miközben árgus szemekkel, folyamatosan figyeltem a visszapillantó tükröt. Óriási! Épp most költöttünk egy vagyont a kocsira, és íme, egy újabb hiba, füstül a motor, nyilván eszi az olajat. Ez sem olcsó multság! Próbaképpen

levettem a lábam a gázpedálról, de a füstfelhő maradt. Lehet, hogy nem olaj, csak gőz? A hűtővíz folyik?

Később kiderült, jól saccoltam, a fűtéscső repedt el hosszában. Hogy megyek vele haza? Hogy viszem szervizbe? Ki vontat el? És akkor jött Isten, úgy, mint Saulnak (még jó, hogy nem vakultam meg):

1. Először is úgy intézte, hogy nem egy hosszú úton, mondjuk Szombathely felé, idegen helyen, egy autópályán, hanem a munkahelyemtől pár percre történt a baleset. Így a félig elfolyt hűtővízzel még el tudtam gurulni odáig.

2. Isten tovább ügyködött, és „keverte a lapokat”. Igazából még magamhoz sem tértem első meglepetésemből, de a főnököm, miután látta, hogy mi történt, rögtön elkezdett körbetelefonálni és helyi szerelőt keresni – nekem. Pedig már rég indulnia kellett volna vidékre, eleve késésben volt. Egyáltalán nem kértem, hogy segítsen, igazából magamhoz sem tértem, és még mindig azon töprengtem, hogy mi lesz most velem.

3. Hosszas telefonálások után a harmadik szerelő végre elvállalta az autót, nem is volt messze, odáig megint csak elgurultam a repedt vízcsővel, miután telitöltöttem a tágulási tartályt. A főnököm jött utánam a saját kocsijával(!), mert az enyémet ugye a szervizben hagytam, nekem meg valahogy vissza kellett mennem a munkahelyemre. Most már kicsit kellemetlenül éreztem magam, a vidéki útnak úgy tűnik, lóttek...

4. A szervizben ránéztek a repedt vízcsőre, és már fel voltam rá készülve, hogy bejelentik: természetesen meg kell rendelni az alkatrészt, ami legalább egy-két nap. De e helyett azt mondták, hogy van ilyen csövük! Egy másik autóhoz rendelték tegnap (úgy látszik a hideg beálltával szezonja lett a vízcsőrepedéseknek), de abba nem jó. Az enyémbe viszont igen. Istenem! Már egy napja ott várt rám a cserealkatrész, ami akkor még el sem romlott az autóban! Itt már kezdtem magam az általam hön emlegetett és reklamált „bibliai időkben” érezni.

5. A főnököm kocsijával visszamentünk a munkahelyemre, ahol telefonüzenet várta, miszerint nem kell vidékre mennie, ugyanis nincs bent az, akivel találkoznia kellett volna. Hmm, ha ma reggel rögtön elindul, és nem kezd telefonálgatni az érdekemben, már félúton lenne Nagykanizsa felé... de Isten ebbe is belenyúlt.

6. Az autóm még aznap elkészült, és úgy mentem haza a nap végén, mintha mi sem történt volna. Jó, egy pár ezressel könnyebb lett a pénztárcám...

7. Az már csak hab a tortán, és nálam végül az verte ki a biztosítékot, amikor a kolleganóm elmondta, hogy aznap kora hajnalban felébredt, és nem tudott visszaaludni, ezért aztán imádkozni kezdett. Csak úgy, a cégért, meg a munkatársakért...

Hát, lehet, hogy ma is tud olyat a jó Isten, mint annakidején Saulnál?

Persze kérdezhetnénk, hogy egyáltalán miért engedte meg ezt az egészet? Miért durrant el az a vízcső? Nem tud Isten gondot viselni a saját gyermekeire? De, szerintem tud. Én viszont elhanyagoltam az autót, és nem néztem meg azt a tizenvalahány éves vízcsövet, hogy kibírja-e még a téli szezont. Nem bírta ki. Ezért kellett a jó Istennek közbelépnie és intézkednie.

James – egy gyülekezet közeli testvér

Ifjúsági rovat

Sok szeretettel köszöntöm a kedves Gyülekezetet! Szerintem mindannyiunk nevében mondhatom, hogy már nagyon várjuk az iskola és a vizsgaidőszak végét. Ezért örülünk, hogy nyáron nagyon sok lehetőségünk lesz a pihenésre, feltöltődésre és különböző programokra.

Az ifjúságunk - mint minden hónapban - most is szervezett egy külső ifi programot. Mivel megérkezett a jó idő, ezért a fürdőzésre esett a választás. Az ott szerzett élményeiről számol be *Katona Ede*: „Az elmúlt hónapban egy mondhatni hagyományos programon vett részt az ifi.

Sorozatban ez már a harmadik év, amikor elmentünk közösen a budapesti Aquaworld-be. Szerencsére, ahogy minden évben, úgy idén is volt néhány ember, akinek teljesen új élményt jelentett ez a program. Akik pedig már ismerték a helyet, azok tudták, hogy hatalmas móka vár rájuk. Én az utóbbi csoportba tartoztam, és ahogy számítottam is rá, nagyon jól éreztem magam. A végtelen számú csúszdázás, a vízben való labdázás és egyéb játékok most is nagyon jó hangulatban teltek. A kedvenc élményem azonban a beszélgetések voltak. Néhány év alatt már kitapasztaltam, hogyha egy medencényi vízben vagyunk, kevésbé tudnak elmenekülni a beszélgetések elől az emberek, így ezt a lehetőséget mindig kihasználom 😊

Idén ismét részt vehettünk az *Ez az a nap!* nevű, fiatalok által is közkedvelt keresztény rendezvényen. Erről írt egy beszámolót *Gábor Márk*: „Lehetőségünk nyílt részt venni a minden évben megrendezett *Ez az a nap!* rendezvényen, ami nem csak egy program, hanem egy mozgalom is. A Papp László Sportarénában megrendezett koncerten keresztény dalokat hallgathattunk magyar és angol nyelven. Több fellépő a tengeren túlról érkezett, és fiatalos ritmusú, de mégis keresztény szövegű dalokat adott elő. A szünetekben több lelkipásztor is prédikált vagy imádkozott, pl. Mészáros Kálmán. Egy ilyen program nagyszerű lehetőség, hogy az emberek halljanak Istenről és éltető igéjéről. A téma „Az Út” volt, amellyel kapcsolatban Jézus Krisztusról, az egyedüli életre vezető útról evangelizáltak. A sztárelőadó David Crowder volt Texasból, aki zenekarával mély bibliai gondolatokat tartalmazó szövegével lépett fel. A rendezvényen nem csak jól éreztük magunkat, hanem lelkileg is fel tudtunk tölteni. „Én vagyok az út, az igazság és az élet, senki sem mehet az Atyához, csakis énáltalam.” (Jn 14,6)”

Ebben az évben július közepén kerül sor a legjobban várt nyári programunkra, az ifi nyaralásra. A helyszínt már kiválasztottuk,

idén a Mecsek szívében található Pécsváradon lesz a főhadiszállásunk. A környékben rengeteg gyönyörű hely van, sok az erdő és domb. Biztos vagyok benne, hogy nem fogunk unatkozni. Idén is sok időt tervezünk az Ige mellett eltölteni, kirándulni, strandolni, és bízom benne, hogy idén is lesznek egy-egy órás csendességek, dicsőítések, hiszen tavaly is nagy lelki feltöltődést nyújtottak. Az ifi vezetői kör már nagyon készül, hogy idén is egy áldott nyaralást szervezzenek nekünk.

Kovács Kamilla

Apropó - 5 kérdéssel generációról generációra

Fogadják szeretettel a testvérek aktuális „Apropó” rovatunkat, hogy ezáltal is jobban megismerjük egymást, egy-egy beszélgetés írásos változatán keresztül. A rovat működése szerint az aktuális interjúalanyunk továbbadja a „hólabdát” egy másik testvérnek. Ennek jegyében **Gyebnár Annával** beszélgettem, ennek a kivonatát ismerhetik meg a Szeretet lap olvasói.

1. Anna, hogyan és mikor kerültél a gyülekezetünkbe?

Több mint öt éve járok a gyülekezetbe. Egy munkakapcsolat révén megismertem Horváth Julikát, egymás mellett ültünk. Ő már akkor is ide járt a gyülekezetbe, és ő hozott el ide engem. A későbbiekben együtt merítkeztünk be.

2. Évekig csak látásból ismertük egymást, néha a karzaton két mondatot váltottunk. Azután egyik nyáron egy gyülekezeti programon egy kicsit jobban megismertük egymást. Mi vezetett Téged tavaly a csendes napokra?

Nagyon nem szeretem a várost, ezzel szemben szeretem a csendes helyeket, a vidéket. Piros Ági mondta nekem, hogy lesz ez a program, és bátorított, hogy jelentkezsek. Pont akkor nagyon el voltam fáradva, így éltem a lehetőséggel az elvonulásra.

3. *A gyülekezeti csendesnapok mit adtak Neked?*

Jobban megismertem sok testvért, szorosabb kapcsolat alakult ki többekkel. A városi és rohanó léttel eltávolodtunk a természettől, és ezzel párhuzamosan sokszor egyre távolodik az ember Istentől is. A csendesnapokon Istenközelséget kaptam. Ott voltam a természetben, a virágok, a lepkék között, csendességet tartva, Bibliaolvasással. Isten közelségét a természetben sokkal jobban megélem. Nekem ez nagyon jó volt, a hitemet így megerősítette.

4. *A hétköznapiakban mi segíti a hited megélését?*

Terveztem, hogy vezetek majd egy bizonyos füzetet. Hajlamosak vagyunk a negatív dolgokra figyelni – a pozitív az olyan természetes. Arra lenne jó feltenni a napunkat, hogy elkezdjünk arra figyelni, hogy hol vannak azok a pontok, ahol az Úr szeretne hozzászólni, kapcsolatot teremteni velünk és kis bizonyosságot mutatni nekünk. Néhány ilyen feljegyeztem. Mások hitét is tudjuk ezzel erősíteni. Lássuk meg ezeket a bizonyosságokat, hogy mi az, ami működik.

5. *Mi az az igevers, ami közel áll Hozzád?*

„de egyet teszek: ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé, Isten mennyei elhívásának a Krisztus Jézusban adott jutalmáért.” (Fil 3,14) Azt üzeni ez nekem, hogy a napi negatívumokat elengedjük, és csak arra törekedjük, amit az Úr kijelöl, ami az Ő célja az életünkkel. Mindig nézzünk előre, próbáljunk az Úrral együtt járni. Nagyon sokszor felesleges dolgokba teszünk erőfeszítést. Ha elfogadjuk az Úr által adott sorsunkat, akkor sokkal könnyebb lesz nekünk is.

A szokásos utóirat keretében pedig ismét ráerősítek, hogy a rovat elolvasása után van lehetőségünk arra, hogy imádkozzunk aktuális interjúalanyunkért, megszólítsuk, kérdéssel vagy kedves hozzászólással megkeressük. ☺

Palotai Krisztina

Filmajánló

Az élet fája

Terrence Mallick 2011-es filmje a fenti címmel könnyen felkeltheti a keresztény hallgatóság figyelmét. Rögtön bibliai asszociációk fogalmazódnak meg a fejünkben, ugyanakkor látván a szereplők listáját, azonnal el is száll remény, hiszen egy sor hollywoodi színész játszik benne. Ennek ellenére nem okoz csalódást a hívő közönségnek ez a film, mivel rendkívül direkt módon és erőteljesen megy bele egyfajta keresztény fejtegetésbe.

Az európai művészetek hosszú évszázadokon át dolgoztak fel vallási témákat, akár a festészetre, akár az irodalomra gondolunk, azonban az elmúlt néhány évtizedben sok olyan rangos művészi alkotás tűnt fel a láthatáron, ami teljes mértékben mellőzte ezt a vonalat. Ezzel egy időben egy művésziességet nem produkáló keresztény tartalomkészítési hullám is elindult, ami mindenféle, szigorúan elviekben művészi terméket gyártott. Az egyértelmű a filmet illetően is, hogy nem beszélhetünk egyházi alkotásról, mégis, üdítő újdonság volt az elmúlt években látni egy ilyen, a hívők számára ismert vizeken vitorlázó produkciót.

Az élet fája c. film nem rendelkezik élesen kiemelhető narratívával, inkább témákkal és intenzív érzelmi impulzusokkal keltegeti a közönség elméjét és lelkét, hogy maga a tartalom önállóan alakulhasson ki a befogadóban. Nagyrészt egy férfi gyerek-korába kalauzol el minket a rendező, ahol az apa (mint a természet) és az anya (mint a kegyelem) dichotómiája jelenik meg, ahogy felváltva radikálisan más módokon hatnak rá. Míg az apa pragmatikus, fiát az életre tanítja, miközben ő maga is beletörlik munkájának eredménytelenségébe; addig az anya figyelmes és lágy, a megingathatatlan, a világon kívül álló pont. Ehhez a láthatóan nagy merítéshez pompás kivitelezés társul, mivel nyoma sincs valamiféle általánosító

akarataknak, hanem szigorúan egyediként jelenik meg minden helyzet és minden szereplő, ami egyfelől nem enged semmiféle terhelő oktató szándékot megjelenni, másfelől autentikussá teszi a tartalmat. Mindamelllett, hogy az úgymond narratívát képző törzs ily módon személyes, rengeteg természetképpel és egy hosszas, a világ keletkezését páratlan látványvilággal bemutató, képi folyamattal univerzalitást is ad a rendező a filmnek. Mindezt pedig keresztény tanítással, valamint egy jóbi idézettel tölti ki még inkább a készítő.

Szívesen mennék bele részletesebben is a film tárgyalásába, de a hely szűkössége miatt leginkább csak bátorítani tudok minden olvasót, hogy adjon egy esélyt ennek az alkotásnak. Hitünk gyarapodására és egy kis értelmi és érzelmi felfrissülésre is szolgálhat. Azért tartom potenciálisan egy különlegesen érdekes élménynek, mert megfigyeléseim szerint sokunk fejében egy elveszett, elértéktelenedett formának tűnik a film, mint olyan, és ezt ekképpen kicsit kritikusabban is átgondolhatjuk, hiszen a tartalom függvényében akár építő is lehet egy keresztény számára.

Katona Bernát

Aki a Felséges rejtekében lakik, a Mindenható árnyékában pihen, az ezt mondhatja az Úrnak: Oltalmam és váram, Istenem, akiben bízom!

Mert ő ment meg téged a madarász csapdájától, a pusztító dögvéstől. Tollaival betakar téged, szárnyai alatt oltalmat találsz, pajzs és páncél a hűsége. Nem kell félned a rémségektől éjjel, sem a suhanó nyíltól nappal, sem a homályban lopódzó dögvéstől, sem a délben pusztító ragálytól.

Mivel ragaszkodik hozzám, megmentem őt, oltalmazom, mert ismeri nevemet.

Ha kiált hozzám, meghallgatom, vele leszek a nyomorúságban, kiragadom onnan, és megdicsőítem őt.

Megelégitem hosszú élettél, gyönyörködhet szabadításomban. (Zsolt 91, részlet)

Arra biztatom a Testvéreket, hogy bátran írják meg gondolataikat az újságba, hiszen ez is egy fórum, ahol a hitünket, hálánkat, kéréseinket, élményeinket igazgyöngyként megoszthatjuk egymással. Ne várjanak arra, hogy megszólítsam a Testvéreket, mert nem tudhatom, kiben mi motoszkál, kit mi foglalkoztat. Keressenek meg, vagy csak küldjék el az írásokat a lenti e-mail címemre.

a Szerkesztő

Következő lapzárta: július 26.

Programajánló (tervezet)

- Jún. 17. de. Bibliaköri évváró
du. nincs Istentisztelet!
Jún. 24. du. Központi énekkar szolgál
Jún. 25 - 29. Gyülekezeti gyerektábor
Júl. 11 - 15. Ifjúsági tábor
Júl. 25 - 28. Gyülekezeti csendesnapok

Állandó alkalmaink, kapcsolat

Istentisztelet: vasárnap 10 és 17 órától (nyáron 18 órától)

Kiscsoportos bibliatanulmányozás /MKBK/: vasárnap 9:00-10:00 (nyáron 9:30-tól közös imaóra)

Bibliaóra: csütörtök 18:30

Ifjúság bibliaóra: péntek 18:00

Úrvacsora: a hónap első vasárnapján délelőtt

Baba-mama kör: minden páros hét szerdáján

Sakk szakkör: a hónap első vasárnapját követő hétfő 17:00

Imaház címe: Bp. XX. ker., Ady Endre u. 58.
(Ady E. - János u. sarok)

Lelkipásztor: **Katona Béla**
Telefon: 06-20-449-0458

Gondnok: **Horváthné Császár Márta**
Telefon: 284-4604

Gyülekezeti bankszámla: 11720001-20185927

SZERETET-SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: Katona Béla

Szerkesztő: Simon Lídia simonlidia72@gmail.com

Technikai munkatárs: Gál Tamás

Gyülekezet honlapja: www.pbgy.hu